

(David A. Norris: *Haunted Serbia: Representations of History and War in the Literary Imagination*, Cambridge: Modern Humanities Research Association, New York: Routledge, 2016, 190 pages)

У последњој деценији сведоци смо једне занимљиве појаве када је у питању проучавање савремене српске књижевности. Наиме, веома значајне синтетичке, и по много чему пионирске, студије о српској прози из последњих деценија двадесетог века и њеним кретањима објављивали су страни проучаваоци српске литературе, и то најпре на својим језицима и у својим земљама. Ту, пре свега, мислимо на обухватне студије украјинске научнице Але Татаренко *Поетика форме у прози српској и осимодернизма*, из 2010, и пољске слависткиње Силвије Новак Бајцар *Маје времена*, такође из 2010. године.¹

[...]

---

¹ Обе књиге су, захваљујући Службеном гласнику, доживеле своја друга издања на српском језику, најпре књига Але Татаренко 2013. године, а две године касније у Србији је објављена и књига Силвије Новак Бајцар.